

[Inger Stilling Pedersen]

Mangfoldighed er jo også folkekirkens store styrke. Det, der er det centrale også for Kristeligt Folkeparti, er evangeliet. Det kan så bringes på vidt forskellig måde, og jeg tror også, at dette lovforslag måske vil være med til det. Det kan blive meget frugtbart.

Vi tror også, det kan være en fordel, at man har én bestyrelse, men vi vil gerne se på det. Jeg vil dog sige, at da jeg læste det, talte jeg på fingrene. Jeg syntes, at der plejer at være et ulige antal i bestyrelser, men det var der altså ikke, da jeg talte det op. Jeg kunne godt tænke mig at spørge, om der ikke i dette tilfælde også skulle være det.

Kirkeministeren (Torben Rechendorff):

Jeg siger tak for de faldne bemærkninger. Jeg mærkede bortset fra Fremskridtspartiets ordfører ingen uvilje til at se nærmere på denne modernisering af præsternes pastoralteologiske uddannelse og efteruddannelse. Det siger jeg tak for.

Jeg vil godt begynde mine bemærkninger med Fremskridtspartiets ordfører og sige til hr. Køpke Christensen, at det er en misforståelse, når det her blev sagt, at vi nu pludselig indfører en yderligere uddannelse for nationens præster. Det er der ikke på nogen måde tale om. Der er tale om, at vi laver en rammelov, der omfatter den uddannelse og efteruddannelse for præsterne, som vi har i dag, og intet som helst andet. Jeg er uenig, når det bliver sagt, at præsterne ud over den uddannelse, de får på universitetet, selv skal betale uddannelsen. I så fald tror jeg, at et vigtigt element i præsternes uddannelse går tabt.

I denne forbindelse har jeg lyst til at sige, at en forudsætning for at blive præst i den danske folkekirke er, at man har teologisk embedseksamen fra et af vore universiteter; så er der nogle ganske få undtagelser herfra. Oven på den uddannelse bygges der i dag en pastoralteologisk uddannelse på de to pastoralseminarier i henholdsvis København og Århus. Der er ingen som helst planer om at ændre på den faktor.

Derudover tilbyder vi præsterne en efteruddannelse på frivilligt grundlag på Præstehøjskolen i Løgumkloster, altså en frivillig uddannelse, som præsterne i samråd med deres provst og biskop selv tager stilling til om de skal deltage i. Dette forhold er der heller ingen planer om at ændre på. Der er altså ikke tale om, at vi nu

indfører noget nyt, men om, at vi klargør de rammer, som der skal være for uddannelsen. Der er tale om, at vi ønsker at se den folkekirkelige uddannelse og den folkekirkelige efteruddannelse i sammenhæng med hinanden. Det mener jeg både er vigtigt og på høje tid. Det er baggrund for enhedsbestyrelsen, suppleret med udvalgene og arbejdsgruppen, sådan som flere ordførere har været inde på det.

Derudover har jeg nogle enkelte bemærkninger, men jeg må nok sige, at en række af detaljerne vel er, sådan som det også blev bemærket af fru Tove Lindbo Larsen, mere velegnet til drøftelse i Folketingets Kirkeudvalg, og her er jeg klar til at deltage i drøftelsen. Der var dog nogle principielle ting, jeg godt vil røre ved ganske hurtigt.

For det første skal jeg sige, at den anden delbetænkning kommer i løbet af et par måneder. Den er ikke forudsætningen for Folketingets behandling af dette lovforslag, idet den alene handler om undervisningens indhold.

Fru Tove Lindbo Larsen stillede det, synes jeg, overordentlig centrale spørgsmål, i hvilket omfang uddannelsen skal tilpasses nutiden, og det så kan gøres løbende. Jeg mener også, at man hele tiden skal tilpasse, men det ændrer ikke noget ved, at fru Inger Stilling Pedersen selvfølgelig har ret i, at hovedbestanddelen i såvel den teologiske som den pastoralteologiske uddannelse jo står fast, men at være upåvirket af, at man er præst i en bestemt tid, er dog vel underligt. Lovforslaget skal derfor også ses som en rimelig og fornuftig tilpasning til nutiden, men forhåbentlig ikke alene på nutidens præmisser.

Så spørger fru Tove Lindbo Larsen, hvorfor den geografiske placering af uddannelsesinstitutionerne kun er nævnt i bemærkningerne. Er der planer om at ændre det? Det kan jeg svare nej til, men det vil efter forslaget gøre det lettere at ændre det, såfremt der på et senere tidspunkt viser sig behov for det.

Så er der fra flere ordførere stillet spørgsmål om de studerendes placering i de styrende organer, hvis jeg må bruge det udtryk. Det er jeg klar til at se nærmere på, og jeg er også klar til at se på bestyrelsens sammensætning, også på det lige og ulige antal, som fru Inger Stilling Pedersen nævnte. Det har ikke været tanken at holde de studerende uden for indflydelse, at de ikke skulle høres i de udvalg, som bliver på de